

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 543

din 12 mai 2016

Cu punctul de vedere nr. 2905/IJ/663/DIP/10554/ST/2016, Inspecția judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cererea doamnei procuror șef al Direcției Naționale Anticorupție, doamna Laura Codruța Kovesi, de apărare a independenței procurorilor Direcției Naționale Anticorupție față de afirmațiile făcute de inculpatul P. P. D. în cadrul procesului penal ce face obiectul dosarului _____ aflat pe rolul C. de A. B. și față de afirmațiile denigratoare făcute de către inculpatul R. C. M. _____, după condamnarea sa în primă instanță de Î. C. de C. și J.

În motivarea sesizării doamna procuror șef al Direcției Naționale Anticorupție a arătat că inculpatul P. P. D. _____ trimis în judecată de D. N. A. a făcut o serie de afirmații denigratoare atât la adresa magistraților procurori care au întocmit și avizat rechizitoriul în cauză, cât și față de procurorul de ședință, în sensul că aceștia nu aveau nici un drept să îl ancheteze sau să fie prezenți în sala de judecată.

„Înainte să fie numiți în funcție, procurorii care s-au ocupat de caz trebuiau să fie declarați apti fizic. Era nevoie ca procurorii de caz să treacă de examinări medicale și psihice, lucru care este cerut de lege și nu s-a făcut. Numirea lor prin ordin prezidențial

trebuia publicată în Monitorul Oficial. Nici acest lucru nu s-a făcut. Am fost cercetați de buticari”, este declarația lui P _____ ?

Se mai arată că inculpatul a folosit expresii de genul „accepțiunea oarbă a procurorului”, apreciind că acesta ar avea „o obsesie împinsă la absurd pentru a-și inculpa suspectul”.

Sesizarea mai vizează și declarațiile făcute pe contul de socializare și preluate în mass-media de către C _____ R _____ la adresa procurorilor Direcției Naționale Anticorupție, în ziua condamnării sale de către Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și afirmațiile tendențioase făcute în presă, ulterior condamnării sale în primă instanță, respectiv: „...m-au condamnat pentru că am fost dintre pușinii parlamentari care s-au opus abuzurilor ordinarilor de procurori, care fac dosare la comandă fără probe, numai pe înregistrări telefonice și pe denunțuri pentru presupuse fapte de acum 7,8,10,12 ani. În ce stat trăim?...”; „ Un deputat condamnat pentru dare de mită șterge pe jos cu șefa DNA”.

Titulara cererii a evidențiat că alegațiile celor doi inculpați referitoare la anchete penale făcute de „procurori care nu au trecut de examinări medicale și psihice...de buticari” și la o condamnare întemeiată pe „abuzurile ordinarilor de procurori” sunt de natură să submineze autoritatea judecătorească și să pună în discuție deontologia profesională a magistraților.

De asemenea, s-a mai arătat că afirmațiile neavenite asupra procedurilor de numire a procurorilor și asupra independenței acestora au un impact deosebit asupra opiniei publice, fiind de natură să aducă atingere independenței sistemului judiciar.

Cererile de apărare a independenței au fost înaintate Inspecției judiciare, această instituție formulând un punct de vedere, în cuprinsul căruia, urmare a verificărilor efectuate, se reține următoarea situație de fapt:

La data de _____, Direcția Națională Anticorupție a dispus trimiterea în judecată, _____ a inculpatului F _____ P _____ D _____ pentru săvârșirea _____, dosarul fiind trimis spre judecare la C _____ de A _____ B _____ unde a fost înregistrat pe rolul _____

În cursul judecății, inculpatul P _____ P _____ D _____ a adresat instanței o cerere scrisă, calificată ca fiind o excepție

întemeiată pe art. 281 Cod procedură penală, în cuprinsul căreia a relatat aspecte privind raționamentul pe care este construit rechizitoriul semnat de către procurorii Direcției Naționale Anticorupție, subliniind că acesta este „unul imposibil”, reprezentând „o obsesie a procurorului de caz împinsă la absurd pentru a-și inculpa suspectul”, același comportament constatându-l și la procurorul de ședință, în momentul în care acesta a recuzat judecătorul cauzei pe motiv că admite și probe considerate de procuror în favoarea inculpaților.

A arătat că toate aceste lucruri i-au indus părerea că „este o reală problemă a sistemului” pe care a cercetat-o și pe care își întemeiază cererea.

În cuprinsul cererii, inculpatul a afirmat că procurorii care au legătură cu cauza sa nu ar îndeplini condiția de a fi apt din punct de vedere medical pentru exercitarea funcției întrucât îndeplinirea condiției trebuie dovedită cu certificat medical eliberat de o comisie medicală constituită prin ordin comun al ministrului justiției și al ministrului sănătății, care nefiind publicat în Monitorul Oficial al României nu a intrat în vigoare, iar comisia pentru examinarea candidaților la funcția de magistrat nu s-a putut constitui niciodată.

A subliniat în acest sens că „astăzi după 26 de ani de la revoluția din decembrie 1998, la 9 ani de la aderarea României la Uniunea Europeană ne găsim în situația EXTREM DE GRAVĂ de a înfăptui justiția prin magistrați atât judecători cât și procurori care nu pot face dovada îndeplinirii legale a condițiilor generale prevăzute culmea, chiar de legea de organizare judecătorească”.

În fața de această situație, inculpatul a solicitat instanței de judecată constatarea neîndeplinirii calității de magistrat a numiților B D M N și T D F și constatarea nulității actelor efectuate de către aceștia în prezenta cauză supusă judecății.

Cererea a fost pusă în discuție la termenul de judecată din data de _____ fiind susținută personal de către inculpat, care, în cuvântul în replică la concluziile procurorului de ședință de respingere a cererii ca inadmisibilă, subliniază că „situația e de așa natură încât poate fi anchetat și de către un aprozarist, de un cizmar...” și „consideră că în sală nu există un magistrat procuror în adevăratul sens al Legii nr.92/1992, în vigoare la data numirii doamnei B D

La data de 07.04.2016, în cadrul publicațiilor on-line „știri Digi 24” și „sursazilei.ro”, au fost prezentate declarații făcute de P. P. D. după cum urmează:

În cuprinsul articolelor „Acuzații în dosarul P. B. : întregul proces ar putea fi reluat” și „Acuzații în D. P. B. Procurorii, Numiți lără Respectarea Legii” se arată că fostul șef operativ al Direcției Generale Anticorupție, P. P. inculpat în acest dosar-a susținut că procurorii DNA au fost numiți ilegal în funcție și nu aveau nici un drept să îl ancheteze sau să fie prezenți în sala de judecată. Din dosarele profesionale ale procurorilor DNA care s-au ocupat de caz ar lipsi o serie de examinări medicale și psihologice.

„Înainte să fie numiți în funcție, procurorii care s-au ocupat de caz trebuiau să fie declarați apti fizic. Era nevoie ca procurorii de caz să treacă de examinări medicale și psihice, lucru care este cerut de lege și nu s-a făcut. Numirea lor prin ordin prezidențial trebuia publicată în Monitorul Oficial. Nici acest lucru nu s-a făcut. Am fost cercetați de buticari”, este declarația lui P. P.

Articole asemănătoare în care au fost preluate afirmațiile făcute de P. P. D. au apărut și în publicațiile on-line „Impactpress.ro”- Explosiv! Judecătorii și procurorii din România nu îndeplinesc condițiile legale pentru a fi magistrați? Comisia Specială care trebuie să dea avizul „apt medical și psihologic” nu s-a constituit niciodată și „News.ro”- P. P. : După 1990, nici un judecător nu și-a luat avizul medical necesar intrării în magistratură”.

Prin rechizitoriul din data de 18 aprilie 2014 al Direcției Naționale Anticorupție- Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție s-a dispus trimiterea în judecată, sub control judiciar, a inculpatului R. C. N. în sarcina sa reținându-se săvârșirea

Î. C. de C. și J. prin Sentința lin data de pronunțată în dosarul l-a condamnat pe acesta la pedeapsa

La data de _____ după ce a aflat că a fost condamnat de Î . Cî de C _____ și J _____ R: _____ C _____ a postat pe facebook un mesaj prin care a făcut declarații cu caracter denigrator la adresa procurorilor Direcției Naționale Anticorupție, preluat la data de _____ de mai multe publicații on-line din presa centrală și locală (adevărul.ro; evz.ro; ziarobiectiv.ro; presaliberă.net; ziaruldeargeș.ro; ziare.com pitești): „mi s-a făcut dosar pe telefoane. Astea sunt abuzurile care se fac în România de acești nemernici de procurori...vreau să vă spun tuturor, am fost condamnat pentru că vorbeam la telefon cu fratele meu și directorii mei care mă informau de mersul companiei mele. Singura probă, singura sunt convorbirile telefonice. Plâng într-una. Nu pot să cred. Cei care au furat de la Microsoft sute de milioane de euro au fost Condamnați la un an fără executare, iar mie mi-au dat 1,6 ani cu suspendare pentru că vorbeam la telefon...m-au condamnat pentru că am fost dintre puținii parlamentari care s-au opus abuzurilor ordinarilor de procurori, care fac dosare la comandă fără probe, numai pe înregistrări telefonice și pe denunțuri pentru presupuse fapte de acum 7,8,10,12 ani. În ce stat trăim? Sunt luați oameni cu cătușe la mâini, sunt ținuti oameni în arest preventiv abuziv, fără probe, ca să devină denunțatori, se fac dosare țintite pe tot ce înseamnă lideri politici, se dorește subjugarea întregii țări altor puteri, vor să distrugă toți liderii patrioți. De doi ani țip în Parlamentul României pentru schimbarea legilor care permit abuzurile procurorilor, care umilesc toată clasa politică, mai puțin PNL-iștii care cu toate că au distrus țara nu li se întâmplă nimic”.

La data de 10.04.2016, în publicațiile on-line „mediafax.ro” și „gândul.info”, iar la data de 11.04.2016 în publicația on-line „ziaruldeiași.ro” au apărut articolele „_____ condamnat pentru dare de mită, despre Kovesi: Prostii. Politica, Constituția nu o face dânsa” și „Un deputat condamnat pentru dare de mită șterge pe jos cu șefa DNA” în care au fost prezentate afirmațiile deputatului PSD față de propunerea procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, Laura Codruța Kovesi de a interzice celor condamnați definitiv pentru corupție să rămână în funcție. Acesta a catalogat afirmațiile procurorului șef al DNA, drept prostii: „Dar doamna Kovesi în ce calitate vorbește despre politică? Doamna Kovesi să-și vadă de treaba dânsa acolo la DNA, să facă bine să găsească soluții să nu mai fie făcute dosare pe interceptări telefonice, cum a fost dosarul meu în totalitate, de exemplu, să modifice Codul Penal împreună cu ministrul justiției, ca oamenii să fie cercetați pe probe și nu pe suspiciuni, ca în orice țară

din Europa și să nu mai fie luați în arest preventiv, că nu au de ce, nu sunt violenți, sau luați cu cătușe, cum sunt femeile, mai nou bătrânețele sau primărițele. Eu cred că dânsa și-a depășit de mult atribuția pe care o are. Dânsa trebuie să se ocupe de anchete, nu să facă politică. Dacă dânsa a realizat că s-a transformat DNA în poliție politică, probabil că din ce în ce mai mult o să vadă și cei de afară că în acest lucru s-a transformat. Că dânsa face declarații politice...nu are nici un drept să facă astfel de declarații. Politica, Constituția nu o face dânsa. Atât timp cât un om nu este condamnat definitiv și irevocabil în ultima instanță, care înseamnă CEDO, că probabil a uitat că există și CEDO, nu poate să declare astfel de prostii pe care le spune la televizor”.

Consiliul Superior a Magistraturii, potrivit art. 30 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, are dreptul și obligația de a apăra magistrații împotriva oricărui act care le-ar afecta independența sau imparțialitatea ori ar crea suspiciuni cu privire la acestea.

Independența și imparțialitatea procurorilor precum și necesitatea respectării acestora, este prevăzută în reglementări interne și internaționale.

Principiile independenței și imparțialității magistraților sunt consfințite de reglementările interne ale art. 124 alin. 3 din Constituția României, art. 3 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor precum și în art. 3 alin. 2 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Referiri privind aceste principii se regăsesc și în mai multe reglementări internaționale.

Astfel, în Principiile fundamentale referitoare la independența magistratului, adoptate la Milano în anul 1985 și confirmate de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite se precizează la articolul 1 că „independența magistraturii trebuie garantată de către stat și enunțată în Constituție sau altă lege națională, iar toate instituțiile guvernamentale sau altele trebuie să o respecte” .

În cadrul aceluiași principii, la articolul 2 se menționează că „sistemul juridic va decide în problemele care îi sunt înaintate imparțial, pe baza faptelor și în conformitate cu legea, fără vreo restricție, influență incorectă, sugestie, presiune, amenințare sau interferență, directă sau indirectă, din orice parte sau pentru orice motiv“.

Convenția de la Havana pentru prevenirea crimei și tratamentul delicvenților, adoptată la Congresul VIII al Organizației Națiunilor Unite prevede la pct. 4 că „statele veghează ca procurorii să-și îndeplinească atribuțiile profesionale în deplină libertate, fără a face obiectul unor intimidări, hărțuiri, fără a suferi ingerințe nefondate și fără a li se angaja, în mod nejustificat, responsabilitatea civilă, penală sau de altă natură”.

Recomandarea (94) 12 a Comitetului de Miniștri al statelor membre privind independența, eficiența și rolul judecătorilor, adoptată la 13 octombrie 1994, dorind să promoveze independența sistemului judiciar a elaborat mai multe reguli cu valoare de principiu.

Una dintre acestea vizează obligația statelor de a lua toate măsurile necesare pentru a respecta, promova și proteja independența judecătorilor.

Documentul prevede că sensul de „independența judecătorilor” nu se referă exclusiv la judecători, ci acoperă sistemul judiciar în întregime.

Conținutul acestui principiu constă în obligația executivului și legislativului să se abțină de la adoptarea oricăror măsuri care ar putea submina independența judecătorilor. Pe lângă toate acestea, se precizează în document, „că nu ar trebui să fie permis grupurilor de presiune să submineze independența sistemului judiciar”.

Independența magistraților nu constituie doar o garanție a statului pentru înfăptuirea justiției, ci în egală măsură, un drept și o obligație a magistraților. Independența este privită ca „atribut al funcției, care îi permite judecătorului să acționeze în realizarea actului juridic și, mai ales, să decidă doar în baza legii și a propriei conștiințe, fără nici o subordonare sau influență”.

Independența nu este un privilegiu în interesul propriu al magistraților, ci în interesul statului de drept și al celor care caută și doresc înfăptuirea justiției. Aceasta îi este conferită magistratului în vederea protecției drepturilor persoanelor care apelează la justiție pentru a li se face dreptate și constă în responsabilitatea magistratului de a convinge, nu prin forța principiului autorității, ci a argumentelor raționale, temeinice, constituind astfel un mijloc de a asigura și păstra încrederea publicului în sistemul judiciar.

Dreptul la libertatea de exprimare nu este unul absolut, acesta fiind susceptibil de anumite restrângeri, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată

împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra, cum ar fi autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 30 alin.(1) și (6) din Constituția României, „Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile însă, libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”.

Dreptul la liberă exprimare, prevăzut de art. 30 din Constituție nu poate fi exercitat cu încălcarea principiului independenței judecătorului și supunerii lui numai legii, astfel cum este statuat prin dispozițiile art.124 din Constituție și art. 2 alin.(3) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, precum și a independenței procurorilor statuat prin dispozițiile art. 64 alin. 2 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată și modificată. În consecință, independența autorității judecătorești nu poate fi separată de cea a Ministerului Public, acest principiu constituind elementul esențial al reformei din justiția română.

Referindu-se la restrângerea libertății de exprimare în scopul garantării autorității și imparțialității puterii judecătorești, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza Pager și Oberschlick contra Austriei a decis că „activitatea justiției nu poate fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept”.

Magistrații, în vederea îndeplinirii în mod corespunzător a atribuțiilor, au nevoie de încrederea opiniei publice iar această încredere ar putea fi afectată de afirmațiile care pun la îndoială independența acestora.

Prin raportare la cadrul legal care definește independența sistemului judiciar și limitele libertății de exprimare, Plenul apreciază că afirmațiile publice făcute de Pitcovici Petru Daniel, așa cum au fost prezentate, dată fiind calitatea de inculpat într-o cauză penală instrumentată de Direcția Națională Anticorupție și aflată în curs de judecată în primă instanță la Curtea de Apel București, nu aduc atingere independenței procurorilor Direcției Naționale Anticorupție și independenței, prestigiului și credibilității sistemului judiciar în ansamblul său.

Aceste afirmații, deși induc în mod indirect ideea unei funcționări anormale și incorecte a Direcției Naționale Anticorupție, cu procurori numiți ilegal, care nu aveau dreptul să îl ancheteze sau să reprezinte instituția în fața instanței de judecată, au fost formulate în cadrul unui proces penal, de către o persoană care are calitatea de inculpat, acesta solicitând, de altfel, anularea actelor întocmite de procurori, nu în scopul denigrării magistraților, ci ca mijloc de apărare.

Plenul reține însă, din analiza afirmațiilor făcute de R. C. C. M., deputat în Parlamentul României, la data de 30.03.2016 că, prin mesajul postat pe contul său de socializare și preluate la data de 31.03.2016 de mai multe publicații on-line, precum și prin afirmațiile făcute în presă la datele de 10 și 11.04.2016, acesta, fără argumente plauzibile, acreditează ideea că procurorii Direcției Naționale Anticorupție instrumentează cauze penale în manieră nelegală și fac „poliție politică” („fac dosare la comandă fără probe, numai pe înregistrări telefonice și pe denunțuri pentru presupuse fapte de acum 7,8,10,12 ani... sunt ținuți oameni în arest preventiv abuziv, fără probe, ca să devină denunțatori, se fac dosare țintite pe tot ce înseamnă lideri politici, se dorește subjugarea întregii țări altor puteri, vor să distrugă toți liderii patrioți; Doamna Kovesi să-și vadă de treaba dânsiei acolo la DNA, să facă bine să găsească soluții să nu mai fie făcute dosare pe interceptări telefonice, cum a fost dosarul meu în totalitate, de exemplu, să modifice Codul Penal împreună cu ministrul Justiției, ca oamenii să fie cercetați pe probe și nu pe suspiciuni, ca în orice țară din Europa și să nu mai fie luați în arest), iar condamnarea sa este consecința „abuzurilor ordinarilor de procurori”.

Prin articolul 1 pct. 4 din Constituția României, se consacră expres principiul separației puterilor legislative, executive și judecătorească. Potrivit acestui principiu, reprezentanților celorlalte puteri - legislative și executive - nu le este permisă exprimarea unor opinii cu privire la calitatea actului de justiție și a celor care-l înfăptuiesc.

Într-un stat de drept, nimeni și cu atât mai mult un reprezentant al uneia din celelalte două puteri, chiar dacă are calitatea de inculpat, nu are dreptul să extrapoleze nemulțumirile referitoare la instrumentarea unei anumite cauze, asupra întregului sistem judiciar. În măsura în care se procedează astfel, persoana care face aceste afirmații aduce inevitabil, atingere principiului constituțional al separației puterilor în stat, cu consecința afectării prestigiului justiției și implicit a independenței și reputației magistraților.

Justiția, în statul de drept, este socotită o putere pe lângă celelalte puteri ale statului (art. 21 și 124 din Constituția României). Puterea judecătorească trebuie să fie independentă, ceea ce implică existența unor anumite garanții față de celelalte puteri ale statului, pentru a se evita politizarea și pentru a crea independența și imparțialitatea magistratului.

Dacă, în orice manieră, funcția și rolul puterii judecătorești sunt diminuate, statul pierde calitatea de stat de drept, cu toate consecințele și implicațiile socio-economice ce decurg din aceasta.

Din această perspectivă, dorind să promoveze independența sistemului judiciar, prin Recomandarea (2010)12 privind independența, eficiența și rolul judecătorilor, Comitetul de Miniștri al statelor membre a elaborat mai multe reguli cu valoare de principiu. Una dintre acestea vizează obligația statelor de a lua toate măsurile necesare pentru a respecta, promova și proteja independența judecătorilor.

Așa cum atestă și legislația internă mai sus-indicată, documentul menționat prevede că sintagma „independența judecătorilor” nu se referă exclusiv la judecători, ci acoperă sistemul judiciar în întregime. Conținutul acestui principiu constă, între altele, și în obligația organelor executivului și legislativului să se abțină de la adoptarea oricăror măsuri care ar putea submina independența judecătorilor. Pe lângă toate acestea, se precizează în document, „că nu ar trebui să fie permis grupurilor de presiune să submineze independența sistemului judiciar”.

Susținerile publice ale R² C^{*} M^{*} induc în rândul opiniei publice ideea că activitatea procurorilor nu se desfășoară în limitele cadrului legal, impactul lor fiind mai puternic prin prisma calității de deputat a acestuia, subminând astfel autoritatea acestora și aducând atingere independenței sistemului judiciar. Criticile aduse unei hotărâri judecătorești și demersului parchetului de trimitere în judecată pot reprezenta o presiune la adresa justiției, atât din perspectiva procurorilor care au sesizat instanțele de judecată, cât și din perspectiva judecătorilor care vor fi investiți în soluționarea cauzei în căile de atac, precum și faptul că o hotărâre judecătorească nedefinitivă poate fi criticată doar prin intermediul căilor de atac.

Prin urmare, Plenul constată că afirmațiile publice făcute de P^{*} P^{*} D^{*} inculpat într-o cauză penală aflată pe rolul instanței de judecată, nu sunt de natură a afecta independența procurorilor

Direcției Naționale Anticorupție și independența, prestigiul și credibilitatea sistemului judiciar în ansamblul său, pe când cele făcute de deputatul R. C. M. condamnat în primă instanță, nu au fundament și constituie, în fapt, o diseminare a unor informații tendențioase, de natură a pune în discuție deontologia profesională a procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, încercând să se acrediteze ideea că activitatea magistraților implicați în procesul judiciar se desfășoară cu încălcarea principiului consacrat de art.2 din Codul de procedură penală, potrivit căruia procesul penal se desfășoară conform dispozițiilor prevăzute de lege.

Mai mult, prin afirmațiile domnului R. C. M. au fost depășite limitele admisibile ale libertății de exprimare, așa cum sunt protejate de dispozițiile articolului 10 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, data fiind obligațiile ce îi revin în calitate de . Deși prin discursul politic este posibilă informarea cetățenilor asupra unor chestiuni de interes general, totuși aceasta nu semnifică faptul că un reprezentant al puterii legislative poate denigra activitatea unei alte puteri a statului, în susținerea unui interes personal. O astfel de imixtiune nu este nici legală și nici necesară într-o societate democratică.

Plenul apreciază că se impune apărarea justiției ca sistem, precum și a procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, întrucât afirmațiile formulate în condițiile arătate sunt de natură să producă un impact negativ asupra credibilității sistemului judiciar, aducând atingere independenței procurorilor Direcției Naționale Anticorupție și independenței, prestigiului și credibilității sistemului judiciar în ansamblul său.

În fața de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 35 lit. f) cu referire la art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

**PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE**

Art.1 - Afirmațiile publice făcute de domnul _____ R. _____ C. _____

M _____ condamnat în primă instanță, sunt de natură să producă un impact negativ asupra credibilității sistemului judiciar, aducând atingere independenței procurorilor Direcției Naționale Anticorupție și independenței, prestigiului și credibilității sistemului judiciar în ansamblul său.

Art.2 – Emiterea unui comunicat de presă de către Biroul de informare publică și relații cu mass-media din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

Art.3 - Afirmațiile publice făcute de domnul P _____ P _____ D _____ având în vedere calitatea de inculpat într-o cauză penală aflată pe rolul instanței de judecată, nu aduc atingere independenței procurorilor Direcției Naționale Anticorupție și independenței, prestigiului și credibilității sistemului judiciar în ansamblul său.

Art.4 - Prezenta hotărâre se comunică Biroul de informare publică și relații cu mass-media din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii și Inspecției judiciare.

Data în București, la data de 12 mai 2016

Președinte,

Judecător Mircea Aron

